Levh-i Mahfûz hakkında

Cüneyt Bey: “Levh-i Mahfûz hakkında bilgi verir misiniz?”

Cenâb-ı Allah, kâinatın bir çekirdeği olarak, önce, kendi nûrundan Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûrunu yarattı.1 Bu nûr, Allah’ın takdiri ile dilediği gibi geziyordu.

O zaman ne Levh-i Mahfuz, ne kalem, ne Cennet, ne Cehennem, ne melek, ne gök, ne yer, ne Güneş, ne Ay, ne insan ve ne de cin; hiçbir şey yoktu! 2 Sonra suyu yarattı. Sonra Arş-ı Âlâ’yı yarattı. Arş-ı Âlâ, su üzerinde idi.3 Sonra, Arş içinde Kürsî’yi yarattı.

Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm Ebû Zerr-i Gıfârî’ye (ra) şöyle buyurmuştur:

“Yâ Ebâ Zer! Yedi kat gök ile yedi kat yerin Kürsî yanında büyüklükleri, ancak bir çölün ortasına atılmış bir kapı veya bir yüzük halkası gibidir. Arş-ı Âlâ’nın da Kürsî’ye göre büyüklüğü, o çölün o halkaya nazaran büyüklüğü derecesindedir.”4

Arş-ı Âlâ’nın su üzerinde bulunuşu ne demektir? Demek, gerek içmek, gerekse arınmak sûretiyle hayat damarlarımızın bu derece su ile bağlı bulunuşu boşuna değil. Su, içindeki rahmeti okuyup takdir edebilirsek, bizi Rahman ve Rahîm isimlerinin arşına ve Arş-ı Âlâ nezdindeki yüksek makama çıkarabilecek bir kudrete ve hasiyete sahip.

Arş-ı Âlâ, Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre, Zâhir, Bâtın, Evvel ve Âhir isimlerinin halita ve karışığıdır. Bâtın ismi îtibariyle bakıldığında Arş melekût, kâinât da mülk olur. Yani, Bâtın ismi varlıkların daha çok melekûtünü ve iç yüzünü kuşatmış olduğundan, kâinâtın ve olayların mukadderâtını elinde tutan Arş-ı A’lâ ekseriyetle Bâtın isminin tasarruf alanı hükmündedir. Bu isme göre kâinât mülktür, yani dış yüzeydir.5

Levh-i Mahfûz ise, Hafîz, Alîm, Kadîr, Mürîd, Mukaddir, Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın ve Allah’ın kendi ilminde var olan sâir isimlerinin emir ve talimatlarının kaleme alındığı, kâinâttaki her nesnenin mukadderâtının plânlanıp yazıldığı muazzam kürsüye ait

büyük kader defteridir.

Kâinât ve zerrelerden kürelere kâinâtta var olan bütün varlıklarla ilgili emir ve hükümlerin, mukadderât ve plânların, proje ve tâlimatların yazıldığı, muhafaza edildiği ve zamanı gelince icrâya dökülmek üzere saklandığı alan Levh-i Mahfûz'dur. Cenâb-ı Hak buyurur ki: "Ölüleri diriltecek olan ve onların iyi ve kötü işleriyle arkalarında bıraktıkları eserleri zâyi etmeyip kaydeden Biz'iz! Biz her şeyi İmam-ı Mübîn'de (Levh-i Mahfûz'da) tek tek yazdık."6

Kur'ân Levh-i Mahfuz'da yazılmış, korunmuş ve yeryüzüne Levh-i Mahfuz'dan indirilmiştir.7

Hz. Ebû Hüreyre (ra) anlatıyor: "Resulullah Aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Hz. Âdem ile Musa Aleyhimesselâm Rab'leri katında birbirlerine karşı delil getirerek mücâdele ettiler. Neticede Âdem, Mûsâ'yı delil ile susturdu.

"Hz. Musa, Hz. Âdem'e (as) dedi ki: 'Ey Âdem! Sen bizim babamızsın! İşlediğin günahla insanları Cennetten çıkardın ve onları bedbahtlığa attın, mahrûmiyete ve zarara düşürdün!'

"Hz. Âdem de Hz. Musa'ya: 'Sen, Allah'ın peygamberlik vermek sûretiyle seçtiği ve hususi kelâmına mazhar kıldığı Mûsâ'sın! Benim yaratılmamdan kaç yıl önce Allah'ın Tevrât'ı yazdığını buldun?" "Hazret-i Mûsâ (as): 'Kırk yıl önce!' dedi.

"Hazret-i Âdem (as) de: 'Peki Tevrat'ın içinde, 'Ve Âdem Rabb'ine âsî oldu da şaşıp kaldı!' (Bu âyet Kur'ân'da da vardır: Tâhâ Sûresi: 121) âyetini buldun mu?' diye sordu.

"Hazret-i Mûsâ (as): 'Evet, buldum!' dedi.

"Hazret-i Âdem (as): 'Öyle ise, Allah'ın, işleyeceğimi beni yaratmasından kırk yıl önce üzerime yazmış olduğu bir işi işlememden dolayı beni azarlayıp, ayıplamaya mı kalkıyorsun?' dedi.

"Resulullah (asm) devamla dedi ki:

"Hz. Âdem böylece Mûsâ'yı delil ile iknâ etti ve susturdu."8 Bediüzzaman'ın da ifâde ettiği gibi, bizim duâmız ve yönelişimiz çerçevesinde Cenâb-ı Hak dilediği gibi bu yazıyı değiştirebilmekte, musîbeti def edebilmekte, bizim mutluluğumuz lehine çevirebilmektedir.9

Şu halde, hâfıza kuvvetimizin işâret ettiği Levh-i Mahfuz10, bütün varlıkların bütün hareketlerinin asıllarının ve hakîkatlerinin yer aldığı büyük kader defteri hükmündedir ki, kâinâtta akıp giden olayların hepsi bu hükümlerin ve yazıların uygulama alanına dökülüşü demektir.11 Üstad Bediüzzaman'ın diğer bir ifâdesiyle, âlemde her mevcut, Levh-i Mahfuz'da yazılmış yazının cisimleşmiş bir lâfız olarak görüntüsünden ibârettir.12

Dipnot:

1- Bedîüzzaman, Mesnevî-i Nuriye,Yeni Asya Neş. S. 99;

2- Kastalanî, Mevahibü'l-Ledünniye, C.1 S.7;

3- Hûd Sûresi: 7;

4- Tecrid-i Sarih Tercemesi, 9/7;

5- Mesnevî-i Nûriye, s. 91;

6- Yâsîn Sûresi: 12;

7- Bürûc Sûresi: 22;

8- Buhârî, Kader 11, Enbiya 31, Tefsir, Taha 1, 3, Tevhid 37; Müslim, Kader 13, (2652); Muvatta, Kader 1, (2, 898); Ebu Davud, Sünnet 17, (4701); Tirmizî, Kader 2, (2135);

9- Mesnevî-i Nûriye, s. 175;

10- Sözler, s. 149, 433;

11- Sözler, s. 505; Mektûbât, s. 40, 41;

12- Şuâlar, s. 150.